

DR. MATEJA PODLOGAR,
KOMUNALNO EKOLOŠKA LISTA

LEA LEONA MLAKAR,
LISTA MIHA JEŠE IN PRIJATELJI LOKE

Škofja Loka, tisočletna speča lepota

Ko se staro leto poslavlja, običajno pogledamo, kaj smo dobrega ali slabega naredili v iztekajočem se letu. Verjamem, da smo ljudje nagnjeni k ustvarjanju dobrega. In če bi se vsi trudili delati dobro, bi bil naš svet prijaznejši, lepši. Tej misli sem sledila, ko sem se odločila del svojega časa porabiti za našo skupnost. Danes lahko rečem, da je pot občinskega svetnika polna preprek. Čeprav so pobude dobre in izraz želje ljudi, so dostikrat prezrte zgolj zato, ker niso prišle iz pravih ust. To me močno žalosti in težko sprejemam, da se razmišljujoči ljudje, ki na vratu nosijo lastno glavo, podreajo prepričanju njihovih vodij. Ne razumem, da občinski svetniki ne glasujejo za dobro njihovih občanov, ampak sledijo volji oblasti, ki pa ni nujno najboljša za ljudi. Pravijo, da se kakovost življenja v občini zvišuje. Pa se res? Za večino ali zgolj za peščico? Sprašujem se, ali so bile zares nujne vse podražitev storitev, ki so jih občutili občani? Ali je vse dražji NUSZ zares potreben? Menim, da občanom ni treba preko podražitev polniti občinskega proračuna, saj je denarja dovolj. Le bolj smotrno bi bilo treba ravnati z njim. Bolj tehtno razmisliti o investicijah, ki so zares upravičene, ne pa populistične, za kupovanje volivcev.

Sprašujem se, ali je nova, moderna ureditev starega mestnega jedra primerna za tisočletno mesto? Ali ne bi bila loška luč, ki je kot prva zasvetila na Kranjskem že leta 1894, bolj primerna za osvetljevanje Placa in Lontrga? A kot da se je sramujemo, smo na pročelja loških hiš namestili moderne luči. Žalosten je pogled v prazne izložbe na Placu. Zaskrbljena sem nad dogajanjem na Trati, kjer se industrija širi in zanjo uničujemo najboljše kmetijska zemljišča. Ne za moderno in visokotehnološko podjetje, ampak za predelavo nevarnih odpadkov. So to dosežki, na katere smo ponosni? Na majhnem prostoru je koncentracija podjetij, ki močno obremenjujejo naše okolje, izredno velika. Ali sem upravičeno zaskrbljena za zdravje svojih bližnjih, prijateljev, občanov? Vsak in vsi bi se morali obnašati odgovorno in spoštljivo do sebe, otrok, sočloveka, okolja. In šele ko bomo vsi ravnali tako, bo naša tisočletna lepota spet sijala in občanom nudila varen, lep, miren in zdrav dom. Srečno in dobro 2017!

Božična ali ena žlahtna štorija

Spoštovane občanke, spoštovani občani. Kot zadnja svetnica v vrsti sem si drznila napisati zgodbo glede na praznični čas, ki prihaja, o tem, kako bi bilo, če bi bilo ...

Na občinskih sejah bi obravnavali tekočo problematiko naše občine, iskali najboljše rešitve, ki so v danem trenutku možne, in spoštovali mnenja drugih, hkrati pa izrazili tudi svoja. Iz plodnih razprav bi izluščili najboljše in seje bi se končevale pred 20. uro.

Občinski uradniki bi opravljali svoja dela tekoče, v sodelovanju z občani in jim skušali najbolje svetovati pri reševanju njihovih problemov.

Občani bi vedeli, da je občina kot velika družina, ki drži skupaj in je s tem močna in ustvarjalna. Upoštevali bi predpise in pravila, bili bi spoštljivi drug do drugega in do narave. Zato ne bi plačevali kazni, ne obremenjevali sodišč ...

Obiskovalci, ki bi prihajali k nam, bi občudovali naše lepo mesto in naravo, saj nikjer ne bi bilo odpadkov.

Skrbeli bi za dobro počutje naših ostarelih občanov, saj so oni prispevali k temu, da mi bolje živimo. Oskrba na domu bi bila brezhibna. Tudi mladina bi bila udeležena pri pomoči ostarelim, hkrati pa bi imela svoje prostore za razvedrilo. Vandalizem bi jim bil tuj in pazili bi na tujo in svojo lastnino.

Otroci so naše največje bogastvo, zato bi preživeli dan z njimi. Otroci ne bi bili v vrtcu, ko bi bili mi doma. Veseli bi bili uspeha so-občanov in bi se radi udeleževali številnih prireditev.

Razumeli bi, da ni mogoče izpolniti vseh naših želja, ker bi vedeli, da lahko razdelimo samo toliko, kolikor smo dali v skupno blagajno. Razumeli bi tudi, da je treba najprej urediti bolj pereče probleme. Vse, kar lahko, bi uredili in naredili sami, in s tem ne bi obremenjevali občinskih sredstev, ker bi vedeli, da je to denar nas vseh, zbran z davki, in je namenjen za skupno dobro.

Vse napisano je zgodba, ki bi lahko bila resnična. Saj veste, vse se da, če se hoče. Pomemben je namen in prvi korak je začetek dolge poti, ki pripelje do cilja.

In na koncu naj vam v imenu vseh svetnic in svetnikov Občinskega sveta Občine Škofja Loka zaželim, da bi v leto 2017 zakorakali s trdnim in odločnim korakom, ki naj vas pripelje do vaših osebnih ciljev.